

Eljöttem hozzád, hogy megszeresselek. Ébredéstörténet. Papp Ákos kiállítása

I came to you to be able to love you. Awakening story. Exhibition of Ákos Papp

dr. Nagy Mária Magdolna pszichiáter
marcsidoki@gmail.com

Initially submitted Sept.25, 2019; accepted for publication Oct. 28, 2019

Abstract

Ákos Papp most of the time he talks about how he "crushed his life." He explained that most people probably knew that he was behind a nearly thirty-year-old addict's "career" where "regulatory affairs, distractions, intensive care" brightened his life, but there were shorter or longer good chapters of his life. After a hell of anguish, broken relationships, existence, social and health status. But five years ago he had the miracle of stopping this self-destruction. And three years ago, when he pressed the wrong button on his phone and took a photo, a new world, the photography, began. It took him a while to realize that there were colors and some lights ... His passion be the photography

Kulcsszavak: alkohol függőség, önpusztítás, fordulat, új, művészi szenvedély

Keywords: alcohol addiction, self-destruction, twists and turns, new, artistic passion

"Megtanulja az ember, hogy a tudás nem az, hogy minden szellemit birtokol és mindent elmond, hanem az, hogy többet tudunk, de kevesebbet mondunk a béke kedvéért." (Várszegi Asztrik) /cit: A Megajándékozott. 75.old/

"Minden jó ember szívében megleled az Istent" (Seneca)

"Minden emberi lélek halhatatlan, ám az igazak lelke nem csak halhatatlan hanem isteni is egyben" (Szokrátesznek tulajdonított mondás)

Papp Ákos fotóinak kiállítás megnyitójára. Megnyitotta dr.Nagy Mária Magdolna.

Szeretettel köszöntöm az egybegyűlteket ezen a rendhagyó helyen, ezen a rendhagyó kiállításon, amit rendhagyó módon egy pszichiáter nyit meg.

A hely amiatt rendhagyó, mert az Adna Kávézóban vagyunk, maga a szó azt jelenti, hogy Öröm Istenben és ez egy olyan hely, amin keresztül a Keresztény Ifjúságot Mentő Drogmisszió tulajdonképpen belép a budapesti belvárosi életbe, mintegy szent pimaszsággal. Ezt a kifejezést a 2015.-ös megnyitóból kölcsönöztem, amikor is Bogárdi Szabó István püspök úr átadta ezt a "belső szentélyt," ami megszólítja a kallódókat, járatlan utakra lépve, ahogy Isten is megérinti az ember vállát, belépve életünkbe szent pimaszságával, jelenlétét tapinthatjuk, erről szól a gyönyörű szavunk, a megtapasztalás.

Milyen érdekes, hogy a megtérés szóban is benne van a tér szó. Életünk terekben zajlik, Papp Ákos képein átjárók, terek, gerendaboltozatok vannak....

Pilinszky János is erről ír a Terek c. versben: "A pokol térélmény. A menyország is. Kétféle tér. A menyország szabad, a másokra lefelé látunk, mint egy alagsori szobába, fönről lefelé látunk..."

Ákos képén: Simára csiszolt, zöldre festett deszkák egymásutánja, ahonnan nézzük fényesség, az irány nem biztos, de mi a fényben vagyunk: a pokol térélmény, a menyország is az.... " Gyönyörű szó a megTÉRés, innétől kezdve irányok sincsenek, felébredni bárhol és bárhog lehet.

Itt mindegyik kép teljes, szinte holografikusan tartalmazza a kezdetet és a véget, Ákos útjának minden lépését. Bármelyik lehetne Papp Ákos képi Ars poetikája. Bármelyik.

Mint például a pókhálós kép, ott a Talponálló, az italmérés keserű pohara előtt, amin elmozdult kontúrok, ázott öröm páráll a Talponállók szótlanúsága mögött a színek káprázata ellenére. A talponállókban csak inni és bambulni lehet, adja magát a helyzet: beszélgetni nem..... , de emellett a kép mellett ott van a pókhálós kép, a kedvencem. Igazi ars poetika, teljes egész, megszerkesztett, akár egy mandala. Igazi képművészeti Ars poetica. Ákos művészetét, életét már Isten ujja fonja, akár egy gyönyörű csomózású szőnyeget, nem érdekes milyen volt a kezdet, sőt még az is gyönyörűbb lesz, ebbe az egységbe simulva, amit a Felsőbb Erő kigondolt számára. Minden apró botlás jelentőséget nyer, semmi sem volt hiábavaló a teljességben.

" Ha valaki megbotlik egy kőben, az előtte járok miatt botlik meg...

Belépve ide, és tudva Ákos kálváriáját, pokoljárását, hiszen néhány perce végigvezetett a képek "folyosóján", mesélve unokatestvére tragédiáját, melyet még azóta sem sikerült feldolgoznia, mostanra már a sírás fojtogat...

Milyen érdekes, hogy a könny szóból ered a megkönnyebbülés szavunk. A képekről- és erre csak ma jöttem rá- Jézus kereszthalála és annak stációi jutnak eszembe... Bár Ákosnál a sorrend másképp van, a pokolra szállást is korán meg kellett tapasztalnia, majd itt van az ablakban lengő ing képe, ahol a sötét fal adja a keretet, kívül tapintható sötét, fényesség van belül, a függönyök selyme, áttetsző fodrozódás szinte vezetné a szemünk, de a fény függönyén az átjárást megakasztja egy ruhafogason árválkodó ing.

Ez a kiakasztott, levetett ruhadarab is egy stáció. A keresztúton, a szenvedő Jézustól elveszik a ruháját. Előbb utóbb, mi is elveszítjük szerepeinket, levetjük külsőségeinkkel, erre valók a nagy Misztériumok, a Betegség, a Szenvedés és a Halál. Ez is egy határkő, állomás, stáció, átjáró, valami más minőségbe.

Erikson óta tudjuk, hogy a személyiség kríziseken át fejlődik.

"A ruha miatt mért aggódtok? Nézzétek a mezők liliomait! " (Mt. Evangéliuma)

Ákos sokat elárult képei születéséről, az első fotón egy híd volt.... majd otthon nézegetve megelevenedtek a fények, majd az árnyak mögül előléptek a színek: múlt és jelen egybe forrt, megtéréstörténétté, ébredéstörténétté vált.

A képek stációin tehát síró asszonyok könnycseppjei (nekem ezt meséli a vízcseppeket ringató, a fényt ezerfelé szétszóró "könnyedző" pókháló), Veronika kendője, miután Jézust megfosztják ruháitól (lásd. az ablakba kitett ing a fekete-fehér fotón), az elesések...

Lyukak, átjárók, átjárókeresések, hídpillér, kapu, rácsok, ajtók, kilincsek, folyosók, falak, boltíveken át történő világjárás, külsőből a belsőbe, sötétből a fénybe, fények tükröződése, madár, vadkacsa, indák hálója, Krisztus szobor kőarca, letört szakállán pókháló gyolcslepel...

A derengő fényben megbújó nádas előtt kitáruló Aranykapuban, vagy a smaragdzöld már kopottas deszkaajtón bennünket megszólító kilincsből is ugyanez a szimbólum, motívum fedezhető fel. Átjárók, kapuk, alagutak, akár a mítoszokban vagy a mesékben.

Kékesen rozsdálló ajtókilincs a smaragdzöld deszkán- a kép, az ábrázolt tárgy un. "felszólító jellege" megkerülhetetlen, választanom kell, benyitok, vagy maradok, hiszen a csukott ajtó dísze megszólal: "Tenyered hajlata, a Kilincs vagyok!"

Most már beszéljenek helyettem a képek. Kár, hogy a kedvencem, Ákos megtérésének járműve, a síneken futó, könnyes ablakszemű villamos, amelyről egy másik irányba indul újabb járműre látunk, nincs itt.... de vannak helyette villamosvezetékek templomtoronnyal, vezetékek sávjára ülő madárhangjegyek... Ákos útvonalának állomásai, a kezdeti kötöttségektől a szabadulásig mert ahogy a mezők liliomjai sem

fáradoznak a Salamon királyt megszegényítő ruházatuk, dicsőségük miatt, úgy az Ég madarai is enni kapnak a mindenség tenyerén.

A kiállítás fotóiból

